

Walter Benjamin | Europa viu les angoixes dels refugiats com no s'havia vist des de les guerres espanyola i mundial. A Portbou, el fugitiu-senyera Walter Benjamin va ser homenatjat en el 75è aniversari del seu suïcidi; el desgraciat filòsof va renunciar a viure a les envistes que la policia espanyola el lliurés a la Gestapo. Al descobriment de la placa i de la darrera missiva de l'intel·lectual (escrita el 25-09-1940) hi eren presents el director de cinema alemany Wim Wenders, l'escultor israelià Dani Karavan, autor del memorial *Passatges*; la néta del filòsof, Chantal Benjamin; la presidenta de l'associació Passatges de Cultura Contemporània, Pilar Parcerisas; el director de la càtedra Walter Benjamin de la UdG, Maximilià Fuentes, i l'alcalde de Portbou, Josep Lluís Salas. El nombrós públic va ser testimoni del projecte de convertir l'antic ajuntament de Portbou en un centre d'estudis sobre Walter Benjamin i els drets humans.

EL BAIX EMPORDÀ

puri abarca

Cinema a Begur | Quan el director nord-americà Joseph L. Mankiewicz va rodar, el 1959, la pel·lícula *De repente, el último verano*, protagonitzada per Elizabeth Taylor, Montgomery Clift i Katharine Hepburn, poc es podria imaginar que gairebé 60 anys després aquell poblet amb un encant especial que en va servir d'escenari es convertiria en seu del Primer Festival Internacional de Cinema de Begur. Del 22 al 25 d'octubre passat, Begur va obrir la porta a noves produccions, amb especial atenció a la creativitat catalana, però amb vocació de ser referent internacional del cinema d'autor. Hi van ser homenatjats l'actriu Teresa Gimpera, vinculada a Begur; l'artista Carmen Amaya, i els directors Rovira Beleta —que va dirigir Amaya al film *Los Tarrantos* (1963)— i Manel Esteban Mar-

PACO DALMAU

>> *Sega tradicional d'arròs al mas Carles, de Pals.*

quilles, mort recentment. El cineasta espanyol José Luis Garci va obrir aquest nou festival, una iniciativa de l'Associació de Comerç i Turisme de Begur, i del grup Empordà Film Commission, amb suport de l'Ajuntament.

La Costa Brava en una targeta | Les associacions de comerciants i empresaris de Castell-Platja d'Aro i Palamós han presentat la Costa Brava Card, una targeta client que podrà ser utilitzada en un miler d'establiments i que té com a objectiu, a banda de l'obvi de caire comercial, posar en valor el potencial del territori, segons asseguren els impulsors. La targeta ofereix descomptes i paquets d'activitats, inicialment a Castell-Platja d'Aro i Palamós, però amb la voluntat d'estendre l'experiència a tota la costa del Baix Empordà. Així, els comerciants no tan sols miren pels seus calaixos més immediats i intenten lluitar contra els grans centres comercials, sinó que van més enllà i amplien els horitzons a totes les riqueses que el territori pot oferir, de manera que, si la campanya està ben portada, els beneficis de tot plegat els poden revertir. És bo que el món empresarial

s'espavili per potenciar el seu producte i no esperi sempre pacientment que les solucions arribin de l'Administració.

Arròs centenari | Aquests dies ja es pot trobar a les botigues l'arròs de Pals de la darrera collita, que es va fer l'octubre passat, durant la festa de la Sega Tradicional d'Arròs, una oportunitat per conèixer aquesta antiga pràctica. La tradició de collir l'arròs de manera artesanal per mostrar-ho al públic en general va ser recuperada fa disset anys per la població de Pals, que ha de mirar molt enrere en el temps per recordar quan es va iniciar el cultiu d'aquest cereal a la zona, concretament al segle xv. Tot i haver viscut èpoques magres, sobretot a causa d'epidèmies per l'estancament de les aigües —entre els segles xviii i xix—, ja a principis del segle xx aquest conreu va experimentar un nou impuls, gràcies a noves tècniques de reg. El 17 d'octubre de 2015, el mas Carles, de Pals, es va tornar a omplir de visitants que volien ser testimonis de primera mà de la collita tradicional d'un dels arrossos amb més qualitat de Catalunya. I la millor manera d'acabar? Una arrossada popular.